అపస్వరాలు

ఏ.జె.రామారావు

ఆ సాయంత్రం క్లబ్‌లో చాలా కోలాహలంగా వుంది. రంగు రంగుల దీపాలు, వాటి వెలుగులో మెరిసే పూలతోట. క్లబ్బు ఆవరణ అంతా స్వర్గధామంలా వుంది. రేడియో గది నుంచి సన్నని సంగీతం తోటలోను టెన్నిసుకోర్టు దగ్గర వినబడుతున్నది. టెన్నిసుకోర్టు చుట్టుపక్కల సభ్యులూ, ఇతర ఆహూతులూ, ఆటగాళ్లకోసం ఆత్రుతగా ఎదురుచూస్తున్నారు. రెపరెపలాడే రంగు రంగుల చీరలతో, సువాసనలు, చిరునవ్వు వెన్నెలలు నలువైపులా వెదజల్లుతూ వనితలు తిరుగాడుతుంటే పూలతోటే తిరుగాడుతున్నట్లుంది. పురుషులు డ్రింకులూ, కాఫీలు, టీలు తాగుతూ సిగరెట్లు కాలుస్తూ గుంపులు గుంపులుగా నిల్చుని మాట్లాడుకుంటున్నారు.

క్లబ్ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా ఏర్పాటు చేసిన టెన్నిస్ పోటీ ఇంకో అరగంటలో ప్రారంభంకానున్నది. ఆటగాళ్లిద్దరూ రంగంలో ప్రవేశించారు.

వారిలో ఒకతను శ్రీనివాస్ అని క్లబ్ మెంబరే. అతని ప్రత్యర్థి సూర్యనారాయణ జిల్లాకంతకు పెద్ద ఆటగాడని పేరు మోసిన వ్యక్తి. రాజమండ్రి నుండి ఈ పోటీ నిమిత్తం వచ్చాడు.

ఆటకోసం ప్రేక్షకులు చాలా వుత్సాహంగా ఎదురుచూస్తున్నారు. కొందరు పెదవి విరిచి, "అబ్బే, శ్రీనివాస్‌కీ సూర్యనారాయణకీ పోటీ ఏమిటండీ? సూర్యనారాయణకిది నల్లేరుమీద బండిలా వుంటుంది." అంటున్నారు.

"ఉజ్జీ సరిగా లేదనుకోండి. అయినా సూర్యనారాయణ ఆట చూద్దాం, కూర్చోండి," అని కొందరు పెద్దలు లేవడానికి తయారైన తమ పక్కవారిని కూర్చోబెడుతున్నారు.

కరతాళ ధ్వనులమధ్య ఆట మొదలైంది. శ్రీనివాస్ మొదట్లో ప్రత్యర్థి సర్వీసు ధాటికి జంకినట్లు కనిపించినా, నెమ్మదిగా పుంజుకుని అతనితో సమాన స్థాయి నందుకున్నాడు. ముందువరుసలో కూర్చున్న యువతుల నుండి అతనికి చాలా ప్రోత్సాహం లభించింది. వారిలో ఒకరిద్దరు అతని ఆటకు పదే పదే చప్పట్లు కొట్టి అభినందించడంలో అతడు వెయ్యి ఏనుగుల బలం వచ్చినట్లు విజృంభించి మొదటి సెట్టు అవలీలగా గెల్చుకున్నాడు. ప్రేక్షకులు ముక్కున వేలువేసుకున్నారు. అందరి ముఖాలూ ఆశ్చర్యార్థకాలు తగిలించుకున్నాయి.

సూర్యనారాయణ అలసిపోయాడు. కాని శ్రీనివాస్ అప్పుడే రంగంలో కొచ్చినంత తేటగా, వుత్సాహంగా వున్నాడు.

రంగు రంగుల ఇంద్రధనస్సు లాంటి ఆ

మొదటి వరుసకేసి అతడు చూసే ఒక్కొక్క చూపూ ఒక్కొక్క విటమిన్ ఇంజక్షన్‌లా పనిచేసి అతని బలోత్సాహాలు ఇనుమడించసాగాయి.

ప్రేక్షకులు ఆశ్చర్యం నుండి తేరుకునేలోగా ప్రత్యర్థిని స్ట్రెయిట్ సెట్స్‌లో ఓడించి, కరచాలనంచేసి కోర్టుదాటి ఇంద్రధనస్సు వైపు నడిచాడు.

"మీరు అద్భుతంగా ఆడారండీ" వీణ మీటినట్లూ, కిన్నెరలు మోగినట్లూ, పుష్పవర్షం కురిసినట్లు అనిపించింది శ్రీనివాస్‌కు.

ఆ కలకంఠిని చూడగానే అతని హృదయంలో పెద్ద ఆర్కెస్ట్రాయే మొదలైంది.

"థాంక్స్. మీ అభినందనకి కృతజ్ఞుణ్ణి. మీ దగ్గిర కొద్దిగా కాఫీ వుంటే ఇంకా ఋణపడి వుంటాను" అన్నాడు శ్రీనివాస్ ఆమె ఫ్లాస్క్‌వైపు ఆశగా చూస్తూ.

"ఓ, మీకు కావలసినంత కాఫీ ఇస్తాను" అని కప్పులో పోసి అందించేలోగానే అతన్ని అభినందించడానికి తండోప తండాలుగా జనం రాసాగారు. కప్పు అందుకుని, "ఈ తంతు పూర్తవగానే కలుసుకుంటాను.

క్షమించండి'' అంటూ ఆ జన సందోహాన్ని సమీపించాడు శ్రీనివాస్.

అతడు తప్పక ఓడిపోతాడని ఎదురు చూసిన పెద్దలు శ్రీనివాస్ అపూర్వమైన ఆట ఆడాడనీ, ఎన్నడూ అటువంటి ఆట తాము చూడలేదనీ, తామంతా ఆనందం తోను, గర్వంతోను తల మునకలవుతున్నామనీ కొనియాడసాగారు.

జనం పల్చబడగానే నెమ్మదిగా తోట లోనికి నడిచాడు శ్రీనివాస్. అక్కడ ఒక టేబిల్ దగ్గర కూర్చుని వున్నది అతనికి కాఫీ ఇచ్చిన సుందరాంగి. ఆమె పక్క ఫుల్ సూట్‌లో వున్న ఏభై ఏళ్ల పెద్ద మనిషి ఒకాయన కూర్చుని వున్నాడు.

చిరునవ్వుతో, అతన్ని కూర్చోమంటూ, తండ్రికి పరిచయం చేసింది.

వాళ్లది మైసూరు. ఆయనకు కాల్‌టెక్స్‌లో పని. పేరు బసవలింగప్ప. ఆమె మద్రాసులో ఎం. ఏ. పరీక్ష వ్రాసి వేసవి సెలవులకు విశాఖ వచ్చింది. పేరు రమణి.

''ఆహా! ఎంత రమణీయమైన పేరు!'. అనుకున్నాడు శ్రీనివాస్.

శ్రీనివాస్ తాను ఎం. ఏ. పాసయి ఐ. ఏ. ఎస్. పరీక్షకు చదువుతున్నానని టూకీగా చెప్పడంతో పరిచయాలు పూర్తయాయి. బోయ్ తెచ్చిన సాఫ్ట్ డ్రింకులు తాగుతూ ఎంతో స్నేహమున్న వాళ్లలా కబుర్లలో పడిపోయారు.

* * *

శ్రీనివాస్ సంపన్నుల బిడ్డ. కాకినాడ సమీపంలోవున్న ఒక చిన్న గ్రామంలో పెద్ద వ్యవసాయం వుంది అతని తండ్రికి. విద్యా గంధమెరుగని తమ వంశంలో ఇంత విద్య వచ్చిన కొడుకుని చూసుకుని మురిసిపోతూ వుంటారతని తల్లితండ్రులు. చిన్నతనం నుంచీ ఎంతో గారాబంగా పెరిగిన శ్రీనివాస్ ఒక విధమైన స్వేచ్ఛకు అలవాటు పడ్డాడు.

స్వగ్రామంలో హైస్కూలు చదువు పూర్తిచేసిన శ్రీనివాస్‌కి కాకినాడ పి. ఆర్. కాలేజీలో చేరిన మొదటి రోజు ఒక కొత్త ప్రపంచంలో అడుగు పెట్టినట్లనిపించింది. ఆ విశాలమైన వాతావరణంలో అతనికి తాను ఎంతో ఎత్తు పెరిగినట్లనిపించింది.

సీతాకోక చిలుకల్లా ఎక్కడ పడితే అక్కడ విద్యార్థినులు, అనర్గళంగా ఇంగ్లీషు మాట్లాడే అధ్యాపకులు. విద్యార్థి సంఘాలు, రాజకీయాలు, ఎన్నికలు, మిత్ర బృందాలు సమావేశాలు,సినిమాలు, పెద్ద పెద్ద షాపులు, షాపులకు వచ్చే అందమైన అమ్మాయిలు— అప్పుడే యౌవనపు గడప తొక్కిన శీనివాస్ మనసు మీద బలంగా పని చేశాయి ఇవన్నీ.

క్రమేపీ విద్యార్థినులతో స్నేహాలు, ఎన్నికల సందర్భంగా కొందరికి సన్నిహితం కావడమూ, పుస్తకాలు ఇచ్చి పుచ్చుకోవడమూ, చివరికి ఒకరిద్దరితో సినిమాలకు, హోటళ్లకు వెళ్లడంవరకూ వచ్చింది కథ.

అందరికన్న శశిరేఖతో అతనికి చాలా సన్నిహిత సంబంధ మేర్పడింది. శశిరేఖ పసితనంలోనే తండ్రిని కోల్పోయింది. ఆమె తల్లి, భర్త వదలిపోయిన కొద్ది ఆస్తితో గుట్టుగా సంసారంచేస్తూ పిల్లకు చదువు చెప్పిస్తోంది. ఈ పిల్ల ధనవంతుల పోకడలు చూస్తూ అందని ఫలాలకు అర్రులు చాస్తూవుండే సమయంలో శ్రీనివాస్ ఆమెకు తటస్థ పడ్డాడు.

క్రమేపీ కాలేజీలో గుసగుసలు ప్రారంభ మయ్యాయి. కొన్నాళ్ళపోయాక కాలేజీ గోడలమీద శశిరేఖ శ్రీనివాసుల పేర్లెక్కాయి. శశిరేఖ చాలా భయపడింది.

''ఎందుకు భయం? నా ఎం. ఏ కాగానే నిన్ను పెళ్లిచేసుకుంటానుగా'' అని అభయహస్తమిచ్చాడు శ్రీనివాస్.

''మన పేర్లు గోడలమీదకెక్కేసాయే మరి?'' అన్నది శశిరేఖ.

కక్ష్యలోనుంచి ఎన్నో చూడగలం

20 ఏళ్ళ క్రితం ప్రప్రథమంగా కృత్రిమ ఉపగ్రహాన్ని కక్ష్యలోకి పంపినప్పుడు, త్వరలోనే అంతరిక్ష నౌకలు అమూల్యమైన భూగర్భ సమాచారాన్ని అందివ్వగలుగుతాయని ఎవ్వరూ భావించలేదు.

కృత్రిమ ఉపగ్రహాలనుంచి తీసిన చిత్రాలనుబట్టి భూమిపై పొర దిగువనున్న భూగర్భ నిర్మాణాన్ని చూడవచ్చు.

ఉపగ్రహాల నుంచి తీసిన చిత్రాలను పరిశీలించిన మీదట భూగర్భ శాస్త్రవేత్తలు సరికొత్త కూర్పులను చూడగలిగేరు. అంతవరకు వారు వానిని నిర్లక్ష్యం చేశారు. గోళ పైభాగంలో చాల పరిణతి పొందిన వర్తులాకార స్వరూపాలు వున్నాయని స్పష్టమయింది. వాని స్వభావం ఏమిటో యింకా స్పష్టంగా తెలియ లేదు. వానిలో కొన్ని అరిపోయిన అగ్ని పర్వతాలు. మరికొన్ని గోళాకారమయిన పొరల ఎగుడు దిగుడులు. భూగోళం పైభాగాన వర్తులాకార నిర్మాణ రూపాలు చాల విస్తృతంగా వుండడం ఒక కొత్త విషయమూ, అతి ముఖ్యమైనదీను.

ప్రాచీనకాలం నాటి వర్తులాకారపు అగ్ని పర్వతాలకూ కొన్ని నిజ నిధులకూ సంబంధం వుంది. సోవియటులో ప్రాచీనకాలపు అగ్ని పర్వతాల లావా ప్రవాహాలు విశాలమయిన ఓఖోట్స్క్—చుఖోట్కా వంటి అగ్ని పర్వత మండలాలు ఏర్పడడానికి కారణభూతమయాయి.

కొత్త ఖనిజ నిధులను, ఖనిజ వాయు నిధులున్న ప్రదేశాలనూ కనుక్కొనేందుకు అంతరిక్షం నుంచి లభించిన సమాచారంసాయపడుతుంది.

ఈ సందర్భంలో చిన్న, పెద్ద గోపురాకార నిర్మాణాలు చాల ఆసక్తిదాయకంగా వున్నాయి.

సముద్రంలో మునిగిన భూఖండ భాగాల (కాంటినెంటల్ షెల్ఫ్) గురించిన పరిశీలనలకు యిప్పుడు ప్రాముఖ్యం కలుగుతూంది. ఎంత లోతు నీరున్నా ఉపగ్రహాలనుంచి తీసిన ఫోటోలు దీనిని బాగా చూపుతాయి. ఈ షెల్ఫ్‌లో పూడిపోయిన నదుల పడకలు కనబడవచ్చుననీ, వానిలో విలువయిన ఖనిజాలు లభ్యము కాగల వని తలుస్తున్నారు.

అంతరిక్షం నుంచి సేకరించిన సమాచారాన్ని ఉపయోగించడం భూగర్భ విజ్ఞానంలో ఒక నూతన ఘట్టం.

"అగ్గిపెట్టెతో ఇంద్రజాలం"

అవి నేను కాలేజీలో చదువుకుంటున్న రోజులు. ఒకసారి నేనూ మా కాలేజీ స్టూడెంట్స్ కొంతమంది కలిసి 'ఎక్స్‌కర్షన్'కి బయలుదేరాము.

నాగార్జున సాగర్, శ్రీశైలం, కాళహస్తి, తిరుపతి, మద్రాసు ముగించుకుని, ఊటీ చూద్దామని టిక్కెట్లు కొనుక్కుని మంగుళూర్ మెయిల్ లోని కిక్కిరిసిన జనరల్ కంపార్టుమెంటులోకి ఎక్కి కోయంబత్తూరు వైపుగా ప్రయాణం సాగించాము.

మా రైలు కాట్‌పాడి స్టేషన్‌లో పది నిముషాలాగి, అసలే కిక్కిరిసిన మా కంపార్టుమెంటులోకి యింకాస్త జనాన్ని

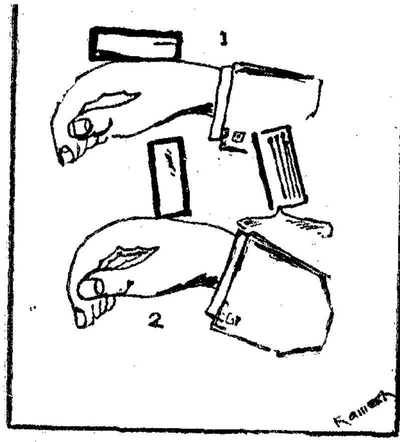

కూరుకుని తిరిగి బయలుదేరింది.

ఇంతలో 20 ఏళ్ల కుర్రాడు ఒకడు మా పెట్టెలోకి ప్రవేశించి, రెండు చిన్న

మాయాజాలం

చెక్కముక్కల్ని చేతి వ్రేళ్ల మధ్యలో వుంచి టకటక లాడిస్తూ, కొంచెం చిక్కటి రసంతో కూడిన రెండు పాటలు పాడి, (మేము పాట విన్నందుకు) అందరి వద్ద నుండీ తలో పదిపైసలు వసూలు చేసుకుని వెళ్ళాడు.

కాసేపటికి ఇంకొక వ్యక్తి మా కంపార్టుమెంటులోకి ప్రవేశించి, ఏకధాటిగా నోట్లోంచి, ముక్కుల్లోంచి, చెవిలోంచి, తలలోంచి కాలుతున్న పొగలు యిహానే సిగరెట్లను తీస్తూ, వాటిని తిరిగి మాయం చేస్తూ, మళ్ళీ ప్రయాణీకుల ముక్కుల్లోంచి, నోట్లోంచి, తలల్లోంచి

"పోనీ మన పెళ్ళి శుభలేఖలు ఇప్పుడే అచ్చయిపోయాయనుకో" అన్నాడు ధీమాగా శ్రీనివాస్.

శశిరేఖ కొండెక్కింది.

ఆ సంవత్సరం ఆమె పరీక్షకూడా కొండెక్కింది.

తర్వాతరెండేళ్ళు శ్రీనివాస్‌నే ధ్యానిస్తూ గడిపింది.

ఎం. ఏ. పాసయి తిరిగివచ్చిన శ్రీనివాస్ పునర్దర్శనం కాగానే శశిరేఖ హృదయం పాలవెల్లిలా పొంగింది. శ్రీనివాస్ తనకు తానుగా ఆమె ఇంటికి వచ్చాడు. అంతే కాకుండా ఆమె తల్లికి అన్ని విషయాలూ చెప్పి తన కుల గోత్రాలు వివరించి శశిరేఖా తనూ పెళ్ళి చేసుకోవాలను కుంటున్నామని చెప్పాడు.

ఆమె ఎంతో ఆనందించింది. ముహూర్తం పెట్టిద్దామని చూసింది. దగ్గరలో ముహూర్తాలేవీ లేవనీ, రెండు మూడు నెలలు ఆగవలసి వుంటుందనీ అన్నాడు పురోహితుడు.

ఈలోగా శశిరేఖా శ్రీనివాసులు మరీ మరీ దగ్గరగా వచ్చారు. ఒకానొక పెద్ద సుడియలో వారిద్దరి మధ్య వున్న కట్టుబాటనే బంధీనమైన గోడ కూలిపోయింది.

* * *

ఇదే సమయంలో శ్రీనివాస్‌కి రమణితో పరిచయం ఏర్పడింది. వాళ్ళ ఆహ్వానాన్ని పురస్కరించుకుని యింటికి వెళ్ళాడు. ఈ కొత్త స్నేహం పెరుగుతున్నకొద్దీ అతని మనసులో శశిరేఖ కృష్ణపక్ష శశిరేఖలా క్రమేపీ చిన్నదై మరీ యింతై చివరికి కనపడకుండా పోయింది. ఇప్పుడతనికి రమణితోడిదే లోకం.

ఇంతకుముందు శశిరేఖ బొమ్మను వేసిన కుంచెతోనే ఇప్పుడు రమణిని చిత్రిస్తున్నాడు. అతడు వేసిన శశిరేఖ చిత్రాన్ని చూసి ఆమె తల్లి ఎంతో సంబర పడింది. ఇప్పుడు రమణి చిత్రాన్ని చూసి ఆమె తండ్రి చాలా ఆనందిస్తున్నాడు.

శ్రీనివాస్‌కు సినిమాలు, టెన్నిస్, చిత్రలేఖనమూ అభిమాన విషయాలు. ఇవంటే రమణి చెవి కోసుకుంటుంది. ఇద్దరూ వీటిలో ఉత్సాహంగా పాల్గొంటున్నారు.

రమణి తండ్రి పూర్తిగా నవనాగరికుడు. తన కుమార్తె మార్గానికి అతడెప్పుడూ అడ్డురాడు.

శ్రీనివాస్ ఇప్పుడు రమణి ఎక్కడుంటే అక్కడ వుంటాడు. ఎటు నడిస్తే అటు నడుస్తాడు. ఎప్పుడైనా శశిరేఖ జ్ఞాపకం వస్తే రమణిని చూసిన అతడి కళ్లకు ఆమె నిస్తేజంగా, సూర్యుడున్న ఆకాశంలో శశిలా కనిపిస్తుంది.

"అసలు శశిని ఎలా ప్రేమించగలిగాను? ఇంకానయం. పెళ్ళి చేసుకున్నాను గాను — ఇప్పటికైనా మించిపోయింది లేదు. ఎంతో కొంత డబ్బు పారేస్తే ఇంకెవరినైనా పెళ్ళి చేసుకుని నన్ను మరచిపోతుంది" అనుకున్నాడు శ్రీనివాస్.

— టెన్నిసు పోటీకని విశాఖపట్నం వెళ్ళిన

అపస్వరాలు

శ్రీనివాస్ వద్దనుంచి ఏ సమాచారమూ లేక పోవడంతో శశిరేఖ గాబరాపడింది. ఆమె వ్రాసిన నాలుగు ఉత్తరాలకు జవాబు లేక పోవడంతో ఇక నిలవలేక పోయింది. తల్లితో చెప్పి ఒకనాడు విశాఖపట్నం బయలుదేరింది.

అతడిచ్చిన అడ్రసుకి వెడితే ఇల్లు మారిపోయాడని చెప్పారు. కొత్త ఇల్లెక్కడో తెలుసుకుని అక్కడికి చేరేసరికి సాయంత్రం నాలుగయింది.

శ్రీనివాస్ ఇంట్లోనే వున్నాడు. ఎక్కడికో వెళ్ళాలని ప్రయాణమౌతున్నాడు. శశిరేఖను చూడగానే గతుక్కుమన్నాడు.

ముఖాన అర్థంలేని నవ్వు ఒకటి పులుముకుంటూ, "ఏం శశీ, ఎప్పుడు రావడం? రా, కూర్చో. అంతా క్షేమమేనా?" అంటూ కుశల ప్రశ్నలువేసి మర్యాద చేశాడు.

"అంతా క్షేమమేగాని, యింత త్వరలోనే ఈ శశిని మరచిపోతారని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. నాల్గు ఉత్తరాలు వ్రాసినా జవాబు లేదు. ఎలావున్నారో ఏమో అని పరిగెత్తుకుని వచ్చాను" అప్పుడే తాము దంపతులైనట్లుగా మన్నిస్తోంది శశిరేఖ. ఈ మన్నింపు శ్రీనివాస్ చెవులకు కఠోరంగా వినపడింది.

"నాలుగుత్తరాలు వ్రాశావా? నాకు మొన్న ఒకటే అందింది, జవాబు వ్రాద్దామని కవరు, కాగితం, అన్నీ అదిగో టేబిల్‌మీద పెట్టుకున్నాను. ఇంతలో నువ్వే వచ్చావు." అని బొంకాడు శ్రీనివాస్.

మతికట్టు

కాలుతున్న అవే సిగరెట్లను తిరిగి సృష్టిస్తూ, తన హస్తలాఘవ ప్రజ్ఞతో కంపార్టుమెంటులో అందర్నీ ఆశ్చర్య చకితుల్ని చేస్తూ, అందరి దృష్టి తనవైపు మరల్చుకుని ...

లేడీస్ అండ్ జంటిల్‌మన్, సోదరులారా సోదరీమణులారా, భాయిగా నో బహెన్, సహోదరగళే, నా పేరు ప్రొఫెసర్. అబ్రకడబ్రా.

మేము హిందుస్థాన్‌లో కాశ్మీర్, అజ్మీర్, నాగపూర్, ఢిల్లీ, లక్నో, కలకత్తా, మదరాసు, మైసూర్, బెంగుళూర్ దేశాలు తిరిగి మా గారడీ విద్య చూపి, మేము ఎన్నో బహుమానాల్ అందుకున్నాం... మేముచేసే విద్యలు మీరు చూడాలా, చూచి, మెచ్చుకోవాలా, మాకూ మీరు మంచి బహుమానం ఇవ్వాలా...

అంటూ అందర్నీ మాటల గారడీలో పెట్టి, ప్రయాణీకులలో ఒకరి దగ్గర నుంచి అగ్గిపెట్టె తీసుకుని చేతిని బోర్లించి అగ్గిపెట్టెను చేతిమీద వుంచి తన కొక్కడికే తెలుసున్న భాషలో పాట పాడుతూ అగ్గిపెట్టెవైపు గుడ్లప్పగించి చూడసాగాడు. అంతే! ఇంకేముంది!! ఆశ్చర్యం!!!

పాట కనుగుణంగా అగ్గిపెట్టె బేలెన్స్ చేస్తూ, చేతిమీద పడుకోడం, ఏటవాలుగా వుండడం, మళ్లీ నిటారుగా నిలబడడం భంగిమలను అగ్గిపెట్టె చేయసాగింది. అది గమనిస్తున్న కంపార్టుమెంటులో అంతా నిశ్చేష్టులయ్యారు.

ఆ మరుక్షణం కంపార్టుమెంటంతా చప్పట్లతో దద్దరిల్లిపోయింది.

రహస్యం : ఆ రోజు అగ్గిపెట్టె ఆ విధంగా బేలెన్స్ చేయడంలోని రహస్యం 3 వ చిత్రంలో చూపిన విధంగా అగ్గిపెట్టె కవరుకూ, సొరుగుకూ మధ్య, చేతి చర్మం నొక్కిపట్టడంలో వుందని కంపార్టుమెంటులోని నా ఫ్రెండ్స్‌తోసహా ప్రయాణీకులకు ఎవ్వరికీ తెలీనందుకు నాలో నేను నవ్వుకున్నాను.

—భావరాజు కామేష్

"కాబోసు" అనుకుందా అమాయకురాలు.

తల వంచుకొని కాలి బొటన వ్రేలు నేలరాస్తూ, "మా అమ్మ ముహూర్తం కూడా పెట్టించింది, ఇంక సరిగ్గా నెల్లాళ్లుంది. అంతే" అన్నది శశిరేఖ.

శ్రీనివాస్ గొంతులో పచ్చివెలక్కాయ పడ్డట్లయింది. అయితే అబద్ధమాడడం మొదలు పెట్టేశాడు గనుక అదేపద్ధతి కొనసాగించాలనుకున్నాడు.

అతడు తెలివైనవాడు. ఉపాయశాలి.

"ఇప్పుడొక పెద్ద విషమ సమస్య ఎదురయింది శశీ. మొన్న నా జాతకం ఒక గొప్పజోతిష్కుడు చూసి సరిగ్గా రెండేళ్లలో నాకో మారకముందనీ, ఆ గండం గడిస్తే ఇంక పరవాలేదనీ చెప్పాడు. ముహూర్తం రెండేళ్ళు వాయిదా వెయ్యాలన్నమాట."

పిడుగులాంటి ఈ వార్తవిని శశిరేఖ మ్రాన్పడి పోయింది. నోటమాటలేక గుడ్లప్పగించి అలాగే నిలబడివున్న ఆమె కళ్లలోకి చూడలేక ముఖం పక్కకు తిప్పుకుని, గోడమీది కాలెండరువైపు తదేకంగా చూస్తూ ఇలా అన్నాడు శ్రీనివాస్ కొద్దిగా కంపిస్తున్న కంఠంతో.

"నాకు తెలుసు ఈ మాట నీకు చాలా బాధ కలిగిస్తుందని. కాని ఏం చెయ్యను? చూస్తూ చూస్తూ చేతులారా బంగారం లాంటి నీ జీవితం ఎలా పాడుచేయను?"

శశిరేఖ మొదటి అఘాతం నుండి ఇప్పటికి తేరుకుంది.

"నాకీ జోస్యాల్లో నమ్మకం లేదు. మన నొసటన ఏమి వ్రాసివుందో అదిఎటూ జరుగుతుంది. అన్నిటికీ నేను సిద్ధపడే వున్నాను. ఈ ముహూర్తం మాత్రం తోసివేయకండి. ఇప్పటికే మన కథ వూరూ వాడా పాకిపోయింది." అన్నది గుడ్ల నీరు కుక్కుకుంటూ.

గోడమీది చూపు తీక్షణంగా ఆమెవైపు మరల్చి, "వీల్లేదు. అలా ఎన్నటికీజరగదు" అన్నాడు శ్రీనివాస్ తీవ్రంగా.

శశిరేఖ కీమారు దుఃఖం కెరటాలుగా పొంగి వచ్చింది. "మరి...మరి..." ఏదో అనబోతుంటే వీధిలో కారు హారన్ అదేపనిగా మోగసాగింది.

"నువ్విక్కడే వుండు. స్నేహితు డొకడు పిలుస్తున్నాడు. ఒక గంటలో వచ్చేస్తాను." అంటూ బయటికి దూకి తలుపు భళ్లున వేసేశాడు. ఆశ్చర్యం నుంచి తెప్పరిల్లిన శశిరేఖ తలుపు తీసేసరికి శ్రీనివాస్ కారెక్కడం, అది స్టార్టు కావడం జరిగింది. కాని అదే క్షణంలో స్టీరింగ్ వద్ద అతని పక్క కూర్చున్న స్త్రీ ఆమె కళ్లపడింది. ఆమె అనుమానాలన్నీ బుజువైనాయి. ఆమె అభిమానానికి మానని గాయం తగిలింది.

* * *

శశిరేఖను వదలి వచ్చిన శ్రీనివాస్‌కి రమణి ఎప్పటికన్నా అందంగా కనిపించింది. తన భక్తికి మెచ్చి సాక్షాత్కరించిన సౌందర్య దేవతలా కనిపించింది. ఇటువంటి దేవతను కాదని ఆ శశిని ఎలా పెళ్లి చేసుకోవడం? కాని తాను శశికి గొప్ప అన్యాయం చేస్తున్నానన్న భావం అతని అంతరాల్లో ఎక్కడో చురుక్కు చురుక్కు మని పొడుస్తున్నది. తాను ద్రోహి, నేరస్థుడు, పాపి. అతనికి తన గ్రామంలో వృద్ధ తల్లి తండ్రులు జ్ఞాపకం వచ్చారు. తన ఈ చర్యలేవీ వాళ్లకు తెలియవు. వాళ్ళ అనుమతి లేకుండానే శశికి మాట ఇచ్చాడు. వాళ్లకు తెలియకుండానే రమణితో అనుబంధం పెంచుకుంటున్నాడు. కాని ఏం చెయ్యగలడు? రమణి తన మనస్సును పూర్తిగా స్వాధీనం చేసుకున్నది. ఇప్పుడు తన మనస్సు తన చెప్పుచేతల్లో లేదు.

ఇలా మథనపడుతున్న అతనికి ఎవరైనా తనను వోదారిస్తే బాగుండు ననిపించింది. రమణి నిశ్చలంగా ముందుకు చూస్తూ డ్రైవు చేస్తున్నది. శ్రీనివాస్ హృదయంలో రేగిన తుఫాను ఆమెకేం తెలుసు?

శ్రీనివాస్‌కి అసూయ కలిగింది. ఉక్రోషం ఉబికింది. ఆమె అలా ప్రశాంతంగా స్టీరింగు పట్టుకుని కూర్చోకపోతే నన్ను తన చిగురాకు చేతుల్లోకి తీసుకుని బుజ్జగించరాదా? అనుకున్నాడు.

అతనికి ఆ క్షణంలో ఒక ఆప్యాయత కావలసి వచ్చింది. చిన్నప్పుడు తను ఏడిస్తే, తల్లి ఒళ్లోకి తీసుకుని బుజ్జగించడం లీలగా జ్ఞాపకం వచ్చింది. తన ప్రక్కనున్న ఆ స్త్రీతో దైహిక సాన్నిహిత్యం కోరింది హృదయం.

అందమైన అచ్చు పనులు
సకాలంలో
సరసమైన ధరలకు చేసిచ్చే ప్రెస్
కె.ఎస్.వి. ప్రెస్,
266, మర్రిమాను స్ట్రీట్,
తిరుపతి-517501
రాయలసీమలో ఒక రమ్యమైన ప్రెస్!

దీర్ఘ వ్యాధులకు ఉత్తమ శిద్ధ వైద్యం!

హస్త ప్రయోగం, అంగము చిన్నదై, అపసర కాలమందు అసంతృప్తి, శుక్లనష్టము, నపుంసకత్వము, హెర్నియా, చర్మవ్యాధులు, పోస్టు ద్వారా కూడా వైద్యం చేయబడును.
వరిబీజము (బుడ్డ), మూత్ర వ్యాధులు ఆపరేషన్ లేకుండా. రండి.
డా|| దేవర
మార్వాడి గుడి వద్ద
ప్రాంచి: 9-డి శివాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17.

దేహపుష్టికి ఆరోగ్యానికి
పండిత డి. గోపాలాచార్యుల వారి
జీవామృతం
1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు-17

WHEN NATURE FAILS
H New Super eight మరింత ఎత్తు, పొడుగు కాగలరు (2 మంది 8 అం. వరకు పూచీ)
మీరూ పొడుగు పెరగదలచుకుంటే ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి పొందిన మా హైటెక్స్ HYTEX టానిక్ వాడండి. వయోపరిమితి లేదు. స్త్రీలు, పురుషులు కూడా పుచ్చుకోవచ్చు. HYTEX is a great name and meant for popular people.
1 Phail (20 T. A. B. S.) Rs. 7.50 advance By M.O. 3 Phails (60 Tabs) Rs. 15/- money order by advance
M/S. VICTORIA COMMERCIAL COY.
Beat No. 1, Ambala Cantt-133001 (N.I.)
Correspond in English (AMW/12/77)

అపస్వరాలు

శ్రీనివాస్ రమణికి దగ్గరగా జరిగి కూర్చున్నాడు. ఇప్పుడు వాళ్ళ శరీరాలు స్పృశించుకుంటున్నాయి. ఆమె అభ్యంతరం చెప్పలేదు. అలాగే నిశ్చలంగా స్టీరింగు పట్టుకుని కూర్చుంది.

మరింత సాన్నిహిత్యం కోరింది ఏడుస్తున్న అతని హృదయం.

ఇంక ఆగలేక పోయాడు శ్రీనివాస్.

ఆమె భుజంమీద చెయ్యివేసి దగ్గరగా లాక్కున్నాడు.

చేత్తో భుజంమీది అతని చేతిని తీసి వేస్తూ చిరుకోపంతో! "అంత తొందరగా వుంటే నాన్నగారితో మాట్లాడరాదూ?" అన్నది రమణి.

శ్రీనివాస్ ఆవేశం చల్లారింది.

"నిజమే. ఇన్నాళ్ళూ ఎంత మూఢుడిలా ప్రవర్తించాను! ఇంతవరకూ తనకీ సంగతే తోచలేదే. సిగ్గుతో ముడుచుకుపోయాడు శ్రీనివాస్.

"అలాగే. ఈ రాత్రే మాట్లాడతాను" అన్నాడు తన నిశ్చయమంతా కంఠంలో ధ్వనించేలాగ.

బీచ్‌లో క్షణాలు బాగా బరువుగా నడిచాయి. ఇద్దరూ ఎవరి తలపుల్లో వారు మునిగి మౌనంగా అలాగే కాస్సేపు కూర్చుని చీకటి పడకుండానే యింటికి బయల్దేరారు. తన యింటి దగ్గర కారు దిగడానికి మనసొప్పలేదు శ్రీనివాస్‌కి. తిన్నగా రమణితో వాళ్ళ యింటికి వెళ్ళాడు. కారుదిగి చరచరా లోపలకు వెళ్ళిపోయిన కుమార్తెను, వెనుక నెమ్మదిగా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ నడిచివచ్చే శ్రీనివాస్‌ని చూసి ఒక్కనిముషం విస్తుపోయారు వసారాలో వాలు కుర్చీలో కూర్చుని పైపు కాల్చుకుంటున్న బసవలింగప్పగారు.

శ్రీనివాస్ తిన్నగా ఆయన వద్దకు వెళ్ళి కుర్చీ దగ్గరగా లాక్కుని కూర్చున్నాడు. నెమ్మదిగా తానూ రమణి ప్రేమించుకుంటున్న సంగతీ, తన స్థితి గతులూ వివరించి రమణిని తనకిచ్చి వివాహం జరిపించమని కోరాడు.

"మరి మీ పేరెంట్స్ పెర్మిషన్?" అన్నారు బసవలింగప్పగారు.

"నాకు వివాహ విషయంలో సంపూర్ణమైన స్వేచ్ఛ ఇచ్చారు నా తల్లిదండ్రులు" అన్నాడు శ్రీనివాస్ సగర్వంగా.

"సరే. సాధ్యమైనంత త్వరగా ముహూర్తం పెట్టిస్తాను" అన్నారు బసవలింగప్పగారు.

ఈ విషయం తను తల్లితండ్రులతో చెబుతాననీ, ఈ లోగా బసవలింగప్పగారు ముహూర్తం పెట్టించి శుభలేఖలు వేయించవచ్చనీ, తన తల్లితండ్రులేమీ అనుకోరనీ చెప్పాడు శ్రీనివాస్.

* * *

శ్రీనివాస్ ఇల్లు చేరుకునేటప్పటికి రాత్రి తొమ్మిది గంటలయింది. నౌఖరు కుర్రాడు తలుపు తీశాడు. లోపల శశిరేఖ వున్న జాడలేదు.

"ఆయమ్మగారు ఈ సీటి మీ కిమ్మని సంచి తీసుకెళ్ళిపోనారండి" అన్నాడు నౌఖరు కుర్రాడు.

హృదయం తేలికపడ్డట్లనిపించినా, ఎక్కడో ఏదో కలుక్కుమంది.

గబ గబ కవరు చించి చదివాడు.

మూడే వాక్యాలు.

"మీ రెందుకు వివాహానికి ఒప్పుకోవడం లేదో అర్థమైంది. మీ జీవితంలోంచి శాశ్వతంగా తొలగిపోతున్నాను. సెలవు"

కంగారుపడ్డాడు శ్రీనివాస్. ఆ రాత్రి ఎంతకూ నిద్రపట్టలేదు. తెల్లవారు ఝామున కొద్దిగా కునుకు పట్టింది.

పొద్దుట లేచేసరికి ఒంట్లో అస్వస్థతగా వున్నట్లనిపించింది. రోజల్లా బయటికి పోలేదతను. ఆ వేళ తండ్రి వద్ద నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది, సంబంధాలు చాలా వస్తున్నాయనీ, ఇంటికొకసారి రావలసిందనీను.

శశిరేఖ ఉత్తరం తండ్రి ఉత్తరం శ్రీనివాస్ మనశ్శాంతిని చిందర వందర చేసేశాయి. అతను క్లబ్‌కు వెళ్ళడం మానేశాడు.

ఇప్పట్లో రావడానికి వీలుపడదనీ, పై నెల్లో తప్పక వస్తానని తండ్రికి వ్రాసి ఒక సమస్యని వాయిదా వేశాడు శ్రీనివాస్. ఒక కోర్సు బి కాంప్లెక్సు ఇంజక్షన్లు పుచ్చుకున్నాక మనిషికి కొంత స్వస్థత చేకూరింది.

ఇలావుండగా ఒకరోజు బసవలింగప్పగారి నౌఖరు నాలుగు కట్టలు శుభలేఖలు తీసుకు

వచ్చాడు. ఒక శుభలేఖ తీసి చూశాడు శ్రీనివాస్. అందులో తన తండ్రి రామలింగస్వామి పేరు రామలింగప్ప అని పడింది. బసవలింగప్పగారు ఆ పేరును కన్నడించారన్నమాట. అసలే దెబ్బతిన్న నరాలతో బాధపడుతున్న శ్రీనివాస్ మండి పడ్డాడు.

"ఛ, ఛ, ఏం మనిషి ఈయన. నాన్నగారి పేరు వగైరాలు స్పష్టంగా వ్రాసి ఇచ్చానే. ఇలా వేయించాడేం. రామలింగప్పట రామలింగప్ప" అని చీదరించుకున్నాడు. వెంటనే శుభలేఖలో గొప్ప తప్పున్నదనీ, అందుచేత మళ్ళీ అచ్చు వేయించాలనీ ఒక ఉత్తరం గొలికి పంపాడు.

సాయంకాలం బసవలింగప్పగారే వచ్చారు. "ఏమిటోయ్. ఏదో తప్పు పడిందని వ్రాశావు" అంటూ.

ఎప్పుడూ ఆయన్ను చూడగానే భక్తి వినయాలు ముప్పిరిగొనేవి. అటువంటిది ఈ రోజు ఎంతైనా చిరాకు కలిగింది. అతని మనసులో శశిపట్ల, తన తలిదండ్రులపట్ల తన ప్రవర్తన ఒక పక్క, రమణితో తన అనుబంధం ఇంకోపక్క సంఘర్షణ పడసాగాయి.

"అవునండీ. చాలా తీవ్రమైన అచ్చు తప్పు వచ్చింది. మా నాన్నగారి పేరు రామలింగస్వామి అయితే రామలింగప్ప అని అచ్చులో పడింది." అన్నాడు తమ పరువు ప్రతిష్ఠలకు, వంశ మర్యాదకు దాని వలన గొప్ప నష్టంకలిగినట్లుగా ముఖంపెడుతూ.

బసవలింగప్పగారికిదేమీ అంతుపట్టలేదు. రామలింగస్వామికి రామలింగప్పకు పెద్దతేడా ఏమీ కనపడలేదాయన కళ్ళకు. అదీగాకరామలింగప్ప కన్న రామలింగస్వామి అన్న పేరు ఎలా అందమైనదో ఆయనకు అర్థం కాలేదు.

"ఇదేమంత పెద్ద తప్పోయ్. మీ నాన్నగారిని నేను క్షమాపణ వేడుకుంటానులే. పెళ్ళి ప్రయత్నాల్లో వున్నాము. అప్పుడే శుభలేఖలు పంపించేశాము. ఇంక వారం రోజులుంది పెళ్ళి" అన్నారాయన.

శ్రీనివాస్‌కి మరింత చిరాకు ఎక్కువయింది.

"అయ్యా, బసవలింగప్పగారూ, ఇప్పటికే మా నాన్నగారికి నా పెళ్ళి విషయం ఇంత వరకు చెప్పక అపరాధం చేశాను. ఇప్పుడాయన పేరును కూడా ఖూనీ చెయ్యమన్నారా? మీ రేమనుకున్నా సరే. దీనికి నే నొప్పను. శుభలేఖలు మళ్ళీ అచ్చు వేయాల్సిందే. అవసరమైతే ఇంకో ముహూర్తం పెట్టించి ఇంతకు ముందు శుభలేఖలు పంపినవాళ్ళందరికీ వెంటనే తెలియజేయండి. పత్రికాముఖంగా కూడా నలుగురికీ తెలియపరచండి" అన్నాడు.

బసవలింగప్పగారు ఒక్క క్షణం బిత్తరపోయారు. అతనంత పట్టుదలగావున్నప్పుడు నచ్చచెప్పి ప్రయోజనం లేదనుకుని ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి, "కానీ, అలాగే చేద్దాం" అని కారెక్కారు.

ఆ రాత్రి శ్రీనివాస్‌కి ఎక్స్‌ప్రెస్ టెలిగ్రాం వచ్చింది., శశిరేఖ వంటచేస్తూ ప్రమాదవశాత్తూ ఒళ్ళంటుకుని మరణించిందని.

మర్నాడు కాకినాడ వెళ్ళి శశిరేఖ అంత్యక్రియలకు హాజరయ్యాడు. చితిపై జ్వాలలు లేస్తూంటే అతని హృదయంలో ప్రజ్వరిల్లిన మంటలు అతనికి, ఆ పరాత్పరుడికి మాత్రమే తెలుసు.

* * *

వివాహం పదిహేను రోజులు వాయిదా పడింది. బసవలింగప్పగారు పెళ్ళి ప్రయత్నాలు కొంత తాపీగా చేయసాగారు. శ్రీనివాస్ గుండెల్లో రేగిన మంటలను ఆర్పుకొనడానికి వ్యర్థ ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడు.

శశిరేఖకు ప్రమాదవశాత్తు ఒళ్ళంటుకోలేదనీ, కావాలనే తనను శిక్షించడం కోసమే అలా చేసిందనీ శ్రీనివాస్ అంతరాత్మ ఘోషిస్తున్నది. కానీ రమణి జ్ఞాపకం రాగానే "ఏమో అది ప్రమాదమే కావచ్చును. ఆత్మహత్య అయితే తనకు జరిగిన అన్యాయం గురించి వుత్తరాలేవో వ్రాసిపెట్టి మరీ చేసుకునేది" అంటూ మనస్సుకు సమాధానం చెప్పుకునేవాడు.

వివాహ మింకా పదిరోజు లుందనగా ఒంటరిగా కారులో వెడుతున్న రమణి ప్రమాదానికి లోనయింది. రెండు కారులు ఢీ కొట్టుకున్న ఈ ప్రమాదంలో రమణికి తీవ్రమైన గాయాలు తగిలాయి. ఆమె అతి పరధ్యానంగాను నిర్లక్ష్యంగాను కారు నడపడంవల్ల ఈ ప్రమాదం జరిగిందని అన్నారు చూసినవాళ్ళు.

మృత్యువుతో రెండు రోజులు హోరాహోరీగా పోరాడిన వైద్యులు ఇంక లాభం లేదని పెదవి విరిచేశారు. 'శుభలేఖల గురించి తానలా మూర్ఖంగా పట్టు పట్టకపోతే ఇలా జరిగేది కాదేమో' అన్న ఆలోచన శ్రీనివాస్ గుండెల్ని పిండసాగింది.

ఆమె ప్రాణాలు అనంతాకాశంలో కలసి పోగానే బసవలింగప్పగారు దుఃఖంతో పిచ్చివారైపోయారు. "నీవల్లే ఇలా జరిగింది. ఫో ... ఫో అవతలికి. నీ ముఖం నాకు చూపించకు" అంటూ ఉద్రేకంతో శ్రీనివాస్‌ని బయటికి నెట్టేశారు.

రమణి మరణం శ్రీనివాస్‌కి గోరుచుట్టు మీద రోకటిపోటులా వచ్చింది. అసలే నలిగి పోయివున్న నరాలు యీ దెబ్బకు తట్టుకో లేకపోయాయి, ఆ రోజు నుంచి శ్రీనివాస్ పూర్తిగా మారిపోయాడు. ఈ విషాదపు మలుపుతో విషాదానికి అతీతమైన ఒక స్థితిలో పడిపోయాడు.